

ಇಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಜಪ್ತಿಯ ಅಂದರೂ ಅವಳು ಒಂದಗುಳನ್ನೂ ಬಾಯಿಗಿಡಲಿಲ್ಲ. ಧಪಧಪ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ಅವಳು ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಫೋನೆತ್ತಿದಳು. ಅನೀಸ್ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತ, ಈಗ ಒಂದು ಜಗಳವಾಗೋದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

“ಯಾರು? ದಾವೂದ್!... ಉಪವಾಸ ಬಿಟ್ಟೆಯಪ್ಪಾ... ದೇವರು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡಲಿ. ಅಲ್ಲಾ, ಆಸ್ತಿ ಮಾಡೋರಿಗೆ ಅದರ ನಿಗಾ ಮಾಡ್ಬೇಕುಂಟ ಜ್ಞಾನ ಬೇಡ್ವಾ?” ಅವಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉರಿಹತ್ತಿ, ಫೋನಿನ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲಾದರೂ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಲಿಂತಾ...

“ಏನು ಭಾಬಿ... ನಾನು ಏನಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ? ಇಫ್ತಾರಿ ಆಯಿತಾ ನಿಮ್ಮ?... ಯಾಕೆ ಕೂಗಾಡಿದೀರಿ... ಇಡಿ ಫೋನನ್ನು... ನಾನೇ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನಂಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಿಗಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ನೀವೇ ತಿಂದ್ತಾಕಬೇಡಿ.”

ಅವಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಂಕಿಯುಗುಳುತ್ತಿದ್ದಳೇನೋ... ಅವನೇ ಫೋನಿಟ್ಟು, ಯಾಕೋ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಸಿಗೆಯೆನಿಸಿತೋಡಗಿತು. “ಶನಿ, ಪೀಡೆ, ಶೈತಾನ, ಸುವ್ವರ್...” ಎಂದವಳೇ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿದಳು.

